Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De consolatione philosophiae

Boethius, Anicius Manlius Severinus

[Deventer], [1480-85]

Prosa sexta libri secundi

urn:nbn:de:bsz:31-293110

Visual Library

Cruor horrida tinxerat arma. Quid eniz fu
ror hoſticus vlla Vellet prior arma mouere
Cum vulnera ſeua videret Nec premia ſāgui
nis vlla Vtinam modo noſtra redirent.
In mores tempora priſcos
Sed ſeuior ignibus ætne
Feruens amor ardet habendi.
Heu primꝰ quis fuit ille.
Auri qui pondera tecti
Gemmasqꝫ latere volentes
Precioſa pericula fodit.

Proſa ſexta libri ſecundi.

Quid autem de dignitatibus potentia
qꝫ diſſeraz quas vos veræ dignitatis
ac poteſtatis inſcij cælo exequatis. quæ ſi i
improbiſſimum quemqꝫ ceciderint. quæ incē
dia flammis aetne eructātibꝰ qd̄ diluuiū. tā
tas ſtrages dederit. Certe vti meminiſſe te arbi
tror ɔſulare iperiū qd̄ libtatis pricipiū fuerat

ob ſuperbiaꝫ cōſulū vrī veteres abolē cupie
runt. Qui ob eandem ſuperbiā prius regium
de ciuitate nomen abſtulerāt. At ſi qn̄ quod
prarum eſt ꝓbis honores deferāt. q̄d in eis a
liud q̄m probitas vtentiuꝫ placet. Ita ſit vt
non virtutibus ex dignitate. ſed ex virtute
dignitatibus honor accedat. Quæ vero eſt
iſta vrā expetibilis ac præclara potētia. Nō
ne o terrena animalia conſideratis quibus p̄ſi
dere videamini. Nū ſi int̄ mures vides vnū ali
quem ius ſibi ac ptātem p̄ cæteris vendicātez
quāto moubereris cachinno. Quid vero ſi ſpe
ctes corpus imbecillius homine reperiē queas
quos ſaepe muſcularū q̄ꝫ vel morſus. vel i ſe
creta quæqꝫ reptantiū necat introitus. Quo
vero quiſq̄m ius aliquod in quempiam niſi i
ſolū corpus ⁊ quod eſt infra corpus fortunā
loquor poſſit exercere. Num vnq̄m libero im
perabis animo. Num mētem firma ſibi ratio ē

coherentem de ſtatu propriæ quietis amoue
bis· Cum liberum quendam virum ſupplici
is ſe quidam tyrãnus adacturuꝫ putaret· vt
aduerſum ſe factæ coniurationis conſcios ꝓ
deret· linguam ille momordit atqꝫ abſcidit·
⁊ in os ſeuientis tyrãni abiecit· Ita cruciatꝰ
quos putabat tyrãnus materiã crudelitatis
vir ſapiens fecit eſſe virtutis· Quid autem ẽ
quod in aliũ quiſq̃m poſſit facere· quod ſuſti
nere ab alio ipſe non poſſit· Buſiridem acce
pimꝰ necare hoſpites ſolitum· ab Hercule ho
ſpite fuiſſe mactatũ· Regulus plures peno
norũ bello captos in vincula deiecerat· ſꝫ mox
ipſe victorũ catenis manꝰ ꝓbuit· Vllã ne igi
tur eiꝰ hoĩs potẽtiã putas· q̃ quod ipſe in ali
o poteſt ne id in ſe alter valeat efficere nõ poſ
ſit· Ad hæc· Si ipſis dignitatibꝰ ac poteſta
tibꝫ ineſſet aliq̃d naturalis ac ꝓprij boni nun
q̃m peſſimis ꝯueniret· Neqꝫ enĩ ſibi ſolent ad

uerſa ſociari. Natura reſpuit vt ꝯtraria quæ
qꝫ iungantur. Ita cum peſſimos plærumqꝫ
dignitatibus fungi dubium non ſit illud eti
am liquet natura ſui bona non eſſe quæ ſe peſ
ſimis hærere patiantur. Quod quidē de cun
ctis fortunæ muneribus dignius exiſtimari
poteſt. q̄ ad iprobiſſimū quēqꝫ vberiora ꝑue
niūt. De quibꝰ etiā illud ꝯſiderādū puto q̄d
nemo dubitat eſſe fortē cui fortitudinē ineſſe
cōſpexerit. Et cuicūqꝫ velocitas adeſt mani
feſtū ē eſſe velocē. Sic muſica q̄dē muſicoꝝ.
medicina medicoꝝ. rhetorica rhetoꝛēꝝ faciat Agit
eni cuiuſqꝫ rei natura quod ꝓpriū ē. nec ꝯtra
riarū rerū miſcetꝰ effectibꝰ. ſꝫ vltro q̄ ſūt ad
uerſa depellit. Atq̄ nec opes inexpletā extin
guere auariciā queūt. Nec ptās ſui cōpotē fa
ciat. quē viciosæ libibidines īſolubilibꝰ aſtri
ctū retinent catenis Et collata iprobis digni
tas nō mō ñ efficiat dignos. ſꝫ ꝓdit potiꝰ ꝛ o

ſtētat īdignos Cur ita puenit? Gaudetis ei
ſeſe res aliter hn̄tes falſis cōpellare nominibus
q̄ facile rerū ipſarū redarguunt̄ effectu. Ita
q̄ nec illæ diuitiæ. nec illa potētia. nec hæc
dignitas iure appellari poteſt Poſtremo idē
de tota forma ɔcludere licet. in q̄ nihil expetē
dū. nihil natiuæ bonitatis ineſſe manifeſtū
eſt. Quæ nec ſe bonis ſemꝑ adiungit. ⁊ bo
nos quibus fuerit adiuncta non efficiāt.

¶Metrū ſextū libri ſecūdi.

NOuimūs quātas dederit ruinas. Vr
be flammata patribus q; cæſis. Fra
tre qui quondam ferus interempto. Matris
effuſo maduit cruore. Corpus ⁊ viſū gelidū
pererrans Ora non tinxit lacbrymis. ſed eſſe
Cenſor extincti potuit decoris
Hic tamen ſceptro populos regebat.
Quos videt condens radios ſub vndas
Phœbus extremo veniens ab ortu.